

ข้อคิด..จากภาพยนตร์'ฉันจะรักเธอทุกวัน'

นำเสนอเมื่อ : 16 พ.ค. 2552

ฉันจะรักเธอทุกวัน : 50 First Dates

ในชีวิตของ ผมมักจะได้ยินได้ฟังเรื่องราวของคู่รัก ที่ตอนแรก ก็หวานชื่น จีบกันแต่ละมุข
สุดจะหยดดยอย แต่พอเวลาผ่านไป หนอย รักก็กร่อย พฤติกรรมพะเนาะพะนอ หายไปจนสิ้น

แต่ภาพยนตร์เรื่อง 50 First Dates ทำให้ผมได้เห็นในสิ่งที่ไม่เคยเห็น
ไม่เคยนึกฝันมากมาย

สมมติว่า
คุณตกหลุมรักกับผู้หญิงคนหนึ่งที่จะลืมความเป็นคุณทุกครั้งในวันรุ่งขึ้น คุณจะยังอดทน
ตามจีบเธอทุกวันอยู่ต่อไปหรือไม่?

แม้ว่า ความรักระหว่าง เฮนรี่ กับ ลูซี่ ใน เรื่องที่ว่านี้ จะแลดูอุดมคติ

แต่มันก็มีเนื้อหาสาระที่ทำให้
ให้เราเก็บไปคิดและใช้ได้ในการดำเนินชีวิตจริงอยู่พอสมควรเลยทีเดียว

ก่อนที่จะพบเจอกับลูซี่

เฮนรี่ เป็นเหมือนเพลย์บอย ที่ ชีวิตรักสนุก ไม่ต้องการการผูกมัด เปลี่ยน
ผู้หญิงไม่ซ้ำหน้า

แต่ เมื่อโชคชะตาตกลงบันดาลให้เขาได้มาตุ๊กหลุมรักกับหญิงสาวผมบลอนด์ผู้นี้
ทำให้ชีวิตเขาเปลี่ยนไป จากหน้ามือเป็นหลังมืออย่างแทบไม่น่าเชื่อ

ลูซี่ เป็นครูศิลปะ ที่ประสบอุบัติเหตุเมื่อหนึ่งปี ก่อนหน้า
จนสมองซีกหนึ่งของเธอต่างานบกพร่อง เธอจึงเสียความทรงจำระยะสั้นไป

แต่ ความทรงจำระยะยาว ว่าตัวเองเป็นใคร
รวมถึงเหตุการณ์ก่อนหน้าที่จะเกิดอุบัติเหตุ ยังคงอยู่

ทุกครั้งหลังจากตื่นนอน ลูซี่ ก็จะลืมไปเลยว่า เฮนรี เป็นใคร

จนเฮนรี ต้องพยายามแสดงออก ทุกวัน ว่าเขาเป็นแฟนเธอ และเขารัก
เธอแค่ไหน

ซึ่งสิ่งที่น่าประทับใจที่สุด

ที่ลูซี่รักทุกคู่หน้าจะลองนำมาไปคิด

การแสดงออกซึ่งความรักอาจไม่มีรูปแบบตายตัว แม้คนที่เรารักจะเป็นคน ๆ เดิม
มีรสนิยม ความรู้สึกนึกคิดอย่างเดิม

แต่เรา ผู้ที่จะแสดงออกในอารมณ์ความรู้สึกนั้นจะต้องพยายาม (หรือ
อาจจะไม่ต้องพยายามเลย ถ้าคุณรักคน ๆ นั้นจริง ๆ) สังเกตรายละเอียด และปรับเปลี่ยน
วิธีการแสดงออกในแต่ละครั้ง

ลูซี่ก็ เป็นลูซี่คนเดิม รักในศิลปะเช่นเดิม

และเฮนรีเองก็มีวิธีทำให้ลูซี่ คุยกับเขา หรือไม่ต่อต้าน เขา นั้น
แม้จะปรับเปลี่ยนไปทุกวัน แต่โดยเนื้อแท้ แล้วมันมีจุดรวมเดียว ก็คือ
ทำด้วยความรักทั้งชีวิตของเขา

ในที่สุด แล้ว แม้ว่าดูเหมือนว่าลูซี่ จะ "จำ" เฮนรีไม่ได้
เพราะสมองซีกที่ทำหน้าที่บันทึกความทรงจำของเธอ ถูกทำลายไปในอุบัติเหตุ

แต่ภาพของความรักของเธอ ที่มี ต่อเฮนรี่
ได้ถูกประมวลโดยสมองอีกซีกที่ยังไม่ถูกทำลาย และแสดงผ่าน การงานศิลปะ
คืองานวาดภาพของเฮนรี่ มากมาย ที่ลูซี่สร้างสรรค์ขึ้น

โดยที่เธอเองก็ไม่วุ่นวายเช่นกันว่าชายคนนั้นคือใคร

สิ่งเดียวที่เธอรู้ก็คือ เธอรักชายคนนั้น
ชายคนที่แสดงออกให้เธอเห็นว่าเขารักเธอทุกวัน แม้ว่าเวลาจะผ่านผันไปเท่าใดก็ตาม

ภาพยนตร์เรื่องนี้ ทำให้ผมต้องบอกกับตัวเองว่า ผมนี่ช่างโชคดี
ที่ยังมีโอกาสและเวลา คือ คนที่ผมรักและรักผม ยังไม่เป็นอัลไซเมอร์
และเขาก็ยังอยู่กับผม

ดังนั้นควรจะทำทุกวันให้ดีที่สุด กับคนทุกคนที่ผมรัก ก่อนที่วันนั้นจะมาถึง